

पाटीरः

(यथा, महाभारते । ७ । २२ । १५ ।

“तनु पाटलिपुत्र्याणां समवर्णा ह्येताभ्याः ।
वहमानां यराजन्त मत्स्यामिवधातिनः ॥”)पाटलिपुत्रं, क्री, (पाटलिः पुत्र इव यस्य । बहु-
पाटलिपुत्रोत्पत्तिस्तान्तेनास्य सचालम् ।)

नगरविशेषः । पाटली इति स्थानः । तत्पर्यायः ।

कुसुमपुरम् २ । इति हेमचन्द्रः । ४ । ४२ ॥

पुष्पपुरम् ३ पाटलिपुत्रकम् ४ । इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥ (इदं तु गङ्गातीरेष्वम् । यथा हितोप-

देशे । “अस्ति भागीरथीतीरे पाटलीपुत्रनाम-

धर्मं नगरम् ॥”

इदमेव पुरा मगधानां राजधानी आसीत् ।

ऊज्वलसुदर्शननाम्नो भूपतिः पुष्पाणां नीति-

विद्याधिगमाय विद्वत्कुलचूडामणिना विष्णु-

शर्मणा पञ्चतन्त्रहिनोपदेशादयो मत्स्या विर-

चितः ॥)

पाटनी, स्त्री, (पाटं दीप्तिं लातीति । ला + कः ।

क्तिर्वा ङीप् ।) कटभौष्ट्रः । सुष्ककष्टः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, इन्द्रजावे १

ऊज्ज्वले ।

“पुण्यं रुद्रजटाभूषणं मुखस्य कारयेदुग्रः ।

ताम्बुलादौ प्रदातयं यथा भवति निश्चितम् ।

तथैव पाटलीमूलं ताम्बुलेन तु वश्यकृतम् ॥”)

पाटवं, क्री, (पटोर्भावं कर्म वा । पटु + “इग-

न्ताच्च लघुपूर्वात् ॥” ५ । १ । १३१ । इत्यङ् ।)

पटुता । यथा, “पाटवं संस्कृतोक्तिम् ।” इति

हितोपदेशः । (दाटुम् । यथा, पञ्चतन्त्रे १४६४ ।

“विचिष्यते कदाचित् धीः कर्मणा भोग-

दायिना ।

पुनः समाहिता सा स्यात् तदैवाभ्यासपाट-

वात् ॥”)

आरोग्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पटो-

म्भावाः पाटवाः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥)

पाटविकः, त्रि, (पाटवं पटुत्वमस्यस्य । पाटव +

ठ् ।) पटुः । धूर्तः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पाटहिक्ता, स्त्री, (पाटहं पटहावयवः तदहा-

कृतिरस्यस्याः । पाटह + ठ् । ङ्ङावाद्या-

कृतिरस्यस्यादेवास्यास्तपालम् ।) गुञ्जा ।

इति हारावली । १४५ ॥

पाटितं, त्रि, (पाट्यते स्म इति । पट + णिच् +

क्तः ।) कृतपाटनम् । तत्पर्यायः । दारितम् २

भिन्नम् ३ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, सुश्रुते ।

२ । १६ ।

“पाटितमनु बहुविदारितं वेदनावच्च ॥”)

पाटी, स्त्री, (पाटयतीति । पाटि + “सर्वधातुभ्य

इन् ।” ङणौ ३ । ११७ । इति इन् । स्त्रियां वा

ङीष् ।) वलाचुपः । इति राजनिर्घण्टः ॥ परि-

पाटी । अनुक्रमः । यथा, “पाटीं सङ्गृह्यतस्व

वल्मि चतुरपीतिप्रदां प्रस्तुताम् ।” इत्यादि

लीलावली ।

पाटीरः, पुं, पटीरः । इति विश्वः । (यथा,

सुकन्दमालायाम् । ३२ ।

पाठः

“लाटीनेत्रपुटीपयोधरपटीरेवातटीदुष्कटी

पाटीरदमवर्णनेन कविभिर्मूर्द्धेर्दिनं नीयते ।

गोविन्देति अनाहनेति अगतां नाथेति कथ्येति च

या हारैः समयस्तदैकमनसां पुष्पमतिक्रामति ॥”)

पाठं, क्री, (पटुश्च इदम् । “तस्येदम् ।” ४ । ३ ।

१२० । इत्यङ् ।) पटुश्चाकम् । यथा,—

“पाठ्यशाकान्तु मधुरं दुर्वरं गुरुपाकि च ॥”

इति राजवल्लभः ॥

(पाटि + यत् । पाटनीये । क्ते, त्रि ।)

पाठः, पुं, (पठनमिति । पठ + भावे घञ् ।)

विधिना वेदस्याभ्यसनम् । (पठ + णिच् + भावे

घञ् ।) शिष्याणामध्यापनम् । तत्पर्यायः ।

महायज्ञः २ ब्रह्मयज्ञः ३ पठनम् ४ पाठना ५

पाठनम् ६ अध्यापनम् ७ अध्यापनम् ८ अध्या-

पना ९ अभ्यसनम् १० । इत्यमरभरतौ ॥

निपाटः ११ निपटः १२ । इति सकृर्णवर्गो

अमरः ॥ * ॥ माहात्म्यादिपाठे तु ॐ नारा-

यणाय नमः ॐ नाराय नमः ॐ नरोत्तमाय

नमः ॐ देवे नमः ॐ सरस्वत्यै नमः ॐ

यामाय नमः । इति नत्वा पाठ्यम् ।

“नारायणं नमस्कृत्य नरस्यैव नरोत्तमम् ।

देवीं सरस्वतीं यासं ततो जयसुदीरयेत् ॥”

इति विधिः ॥

एवञ्च भागवतीयस्मृतौ उदीरयेत् इत्यस्य

स्वयन्त्या उदीरयन्न्यान् पौराणिकानुपशिक्ष-

यतीति श्रीधरस्वामिभ्यामननुशासनविरुद्धम् ।

चैवेति भारतपाठाच्चकारेण यासो लब्धः ।

भागवते चैवेत्यत्र यास इति साक्षात्लिखितम् ।

जयपदार्थमाह ब्रह्मचारिकाह भविष्यपुराणम् ॥

“अष्टादशपुराणानि रामस्य चरितन्त्या ।

विष्णुधर्मादिशास्त्राणि शिवधर्माच्च भारतम् ॥

कार्णाय पञ्चमो वेदो यन्महाभारतं स्मृतम् ॥”

कार्णाय कथ्यदेपायनप्रणीतम् ।

“सौराष्ट्रधर्मा राजेन मानवीकृता महीपते ।

जयेति नाम एतेषां प्रवदन्ति मनोविमः ॥”

जयजनेन संसारमिति जयस्तत्तद्व्ययः । एव-

चाथानवलीकनान् आचाराहा लोकादावेष

श्लोकः पठ्यते । मत्स्यसूक्ते वाराहीतन्त्रे च ।

“प्रणवचादौ जप्ता च स्तोत्रं वा संहितां पठेत् ।

अन्ते च प्रणवं दद्यादित्युवाचास्मिरुचः ॥

सर्वत्र पाठे विष्णोर्लक्षणया विफलं भवेत् ।

सुहृन्नाननाचित्तेन पठितयं प्रयत्नतः ॥

न कार्यासक्तमनसा कार्यं स्तोत्रस्य वाचनम् ।

आधारे स्थापयित्वा तु पुस्तकं वाचयेत् सुधीः ॥

इत्यसंस्थापनादेव यस्मादल्पफलं भवेत् ।

स्वयञ्च लिखितं यत् कृतिना लिखितञ्च यत् ॥

अत्राक्षणेन लिखितं तच्चापि विफलं भवेत् ।

अपिच्छन्दादिकं नास्य पठेत् स्तोत्रं विचक्षणः ॥

स्तोत्रे न दृश्यते यत्र प्रणवनासमाचरेत् ।

सङ्कल्पिते स्तोत्रपाठे संख्यां कृत्वा पठेत् सुधीः ॥

अध्यायं प्राप्य विरमेत् तु मध्ये कदाचन ।

कृते विरामे मध्ये तु अध्यायादि पठेन्नरः ॥”

पाठः

ततश्च मार्कण्डेयपुराणीयदेवीमाहात्म्याख्यादौ

अपिच्छन्दादिकं पठेत् । तद्व्यथा । प्रथम-

चरितस्य ब्रह्म अयिर्महाकाली देवता गायत्री

द्वन्द्वो नन्दा शक्ती रक्तदन्तिकाशीजमघिस्तत्त्वं

महाकालीप्रोक्तं जपे विनियोगः । मध्यम

चरितस्य विष्णुर्हृषिकेशालक्ष्मीदेवतानुष्टुप्

द्वन्द्वः शाकम्भरी शक्तिर्दुर्गा बीजं सूर्यस्तत्त्वं

महालक्ष्मीप्रोक्तं जपे विनियोगः । उत्तरचरि-

तस्य रुद्र अयिः सरस्वती देवता उणिक द्वन्द्वो

भीमा शक्तिर्भामरीबीजं वायुस्तत्त्वं सरस्वती-

प्रोक्तं जपे विनियोगः ॥ नैयतकालिकल्प-

तरो भविष्यपुराणम् ॥

“इतिहासपुराणानि श्रुत्वा भक्त्या महीपते ।

सुधृते सर्वपापेभ्यो ब्रह्महत्यादिभिर्विभो ॥

ब्राह्मणं वाचकं विद्याभ्यासवर्णजमादरात् ।

श्रुत्वा न्यवर्णजाज्ञातुं वाचकाभिरक्तं व्रजेत् ॥”

तथा ।

“देवाचामग्नतः कृत्वा ब्राह्मणानां विशेषतः ।

ग्रन्थिच शिथिलं कुर्यादाचकः कुरुनन्दन ॥

पुनश्चधीत तत् सूत्रं न सुक्ता धारयेत् कचित् ।

हिरण्यं रजतं गाञ्च तथा कांस्योपरोहनाः ॥

दत्त्वा तु वाचकायेह श्रुतस्याप्रोति यत्फलम् ॥”

कांस्योपरोहनाः कांस्यक्रोडाः ।

“वाचकः पूजितो येन प्रसन्नस्तस्य देवताः ॥”

तथा ।

“ज्ञात्वा सर्वसमाप्तिञ्च पूजयेदाचकं बुधः ।

आत्मनमपि विक्रीय य इच्छेत् सफलं क्रतुम् ॥”

तथा ।

“विश्वरूपमहत् शक्तं स्थलाचरपदन्त्या ।

कलसरसमायुक्तं रसभावसमन्वितम् ॥

बुधमानः सर्वं वै गन्धार्थं कृतस्वशी वृष ।

ब्राह्मणादिषु सर्वेषु गन्धार्थचापयेन्नृप ॥

य एवं वाचयेद्ब्रह्मज्ञं च विप्रो यास उच्यते ॥”

तथा ।

“सप्रस्वरसमायुक्तं काले काले विश्राम्यते ।

प्रदर्शयन्नुक्तान् सर्वान् वाचयेदाचको वृष ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ * ॥

पाठस्याष्टादशदोषा यथा,—

“शक्तिं भीतमुद्वुष्टमथक्तमनुनासिकम् ।

विस्तरं विरस्यैव विचित्रं विषमाहनम् ॥

काकस्वरं शिरसितं तथा स्थानविवर्जितम् ।

याकुलं तालहीनञ्च पाठदोषाश्चतुर्दश ॥

संगीतं शिरसः कम्पमल्पकण्ठमनर्थकम् ॥”

इति मार्कण्डेयपुराणम् ॥ * ॥

अध्ययनक्रमो यथा,—

“आचम्य प्रयतो नियमधीयोत उदङ्मुखः ।

उपसंयुक्त तत्पादौ वीक्ष्यमाणो गुरोर्मुखम् ॥”

अध्यापनक्रमो यथा,—

“अधीष्वभो इति ब्रूयाद्विरामोऽस्ति च्वाचमेत् ।

प्राक् कूलान् पर्युपासीनः पवित्रैश्चैव पावितः ॥

प्राणायामैस्त्रिभिः पूतस्तत ओङ्कारमहन्ति ।

ब्राह्मणः प्रणवं कुर्यादन्ते च विधिवद्भिजाः ॥